

Vyjádření školitele studentky Mgr. Veroniky Puhačové k průběhu studia a k disertační práci

“ Nové přístupy v prezentaci a popularizaci archeologie. Výzkum didaktických aspektů současné role archeologie ve společnosti. - New Approaches in Presentation and Popularization of Archaeology. Research of the Didactic Aspects of the Archaeological Role in the Present Society.”

předkládané v roce 2018 na Ústavu pro archeologii FF UK

Veronika Puhačová (rodným jménem Mikešová, provdala se v roce 2017) studovala v letech 2007 – 2012 na Filozofické fakultě UK obor Pravěká a raně středověká archeologie, v tomtéž roce zahájila svoje doktorské studium.

I. Hodnocení celého doktorského studia

Od začátku doktorského studia přistupovala k plnění studijních povinností i k přípravě doktorské disertační práce s plnou zodpovědností a patřila k nejaktivnějším studentům. Jako doklad tohoto tvrzení předkládám kompletní přehled jejích významnějších aktivit v rámci celého studia.

Již v době VŠ studia pracovala jako laboratorní pracovnice v Archeologickém ústavu AV ČR, pak v Národním muzeu na různých pozicích a od roku 2018 jako archeolog-popularizátor, webmaster a redaktorka portálu Cesty archeologie a muzejní pedagožka.

Je autorkou a spoluautorkou řady odborných článků a autorkou a spoluautorkou mnoha popularizačních příspěvků publikovaných tiskem.

V průběhu doktorského studia se zúčastnila osmi konferencí s příspěvkem, osmi workshopů, podílela se na realizaci tří větších výstav. V roce 2013 jí byla udělena Cena Eduarda Štorcha za popularizaci archeologie, kterou uděluje Česká archeologická společnost. Realizovala velké množství edukačních programů pro různé věkové kategorie, podílela se autorsky například i na tvorbě prvního českého archeologického komiksu o životě ženy v neolitu. Připravila množství pracovních listů a omalovánky pro dětské návštěvníky prezentačních akcí.

Zapojila se také do výuky na Ústavu pro archeologii, kde se podílela na realizaci přednášky Archeologie a veřejnost.

II. Celkové zhodnocení disertační práce

Tématem práce jsou nové přístupy v popularizaci archeologie v kontextu jejího přínosu pro společnost 21. století. Jak uvádí sama autorka, výzkumným problémem je didaktická transformace archeologických pramenů pro potřeby efektivní popularizace oboru. Tu vnímá Veronika Puhačová jako komplex interdisciplinárních postupů, které vedou k mnohavrstevnatému využití poznatků vědního oboru archeologie širokou veřejností. Autorka v celé práci zdůrazňuje, že popularizace nemá pouze prezentační, ale také silně edukační charakter. Z toho důvodu se pokouší o aplikaci poznatků oborové didaktiky a muzejní a zážitkové pedagogiky na obousměrnou komunikaci s veřejností (tzv. “public archaeology”). Termín „veřejná archeologie“ si získává v rámci oboru stále více příznivců a je vnímán jako prostředek komunikace mezi odborníky a zájemci o naši nejstarší historii.

Práce má logickou strukturu, je rozdělena na dvě základní části – teoretickou a praktickou. V první části analyzuje v interdisciplinární rovině mnohé aspekty popularizace archeologie. Tento krok v rámci vědního oboru je stále častěji vnímán jako nedílná součást aktivit jeho zástupců, protože vytváří nutnou základnu pro vzájemné porozumění vědy a veřejnosti.

Ve druhé části představuje autorka jejími slovy „příklady dobré praxe“ a několik konkrétních kazuistik, při jejich plánování, organizaci a realizaci hrála vesměs jednu z hlavních rolí.

Lze konstatovat, že téma je zpracováno na velmi dobré úrovni. V průběhu několika let spojila Veronika Puhačová úspěšně průběžnou realizaci několika projektů zaměřených na prezentaci archeologie veřejnosti s intenzivním studiem teoretických základů didaktiky dějepisu, jež citlivě aplikovala do prostředí archeologie.

Otázku vztahu dizertační práce k osobnosti doktorandky bych spíše obrátil ve smyslu jejího vztahu k práci, respektive k tématu. Několikaletá aktivita Veroniky Puhačové v prezentaci vědního oboru, její podíl na úspěchu projektu NAKI a současná angažovanost v pozici muzejní pedagožky v Ústavu archeologické památkové péče Středních Čech opravňuje školitele k názoru, že doktorandka je v naší archeologii zatím jediným představitelem na pozici tzv. public relations. Budoucnost jistě ukáže, jak je takový post důležitý nejen pro archeologii

III. Připomínky k disertační práci

Vzhledem k tomu, že doktorandka v průběhu studia velmi pravidelně konzultovala přípravu práce se školitelem, byly také průběžně zapracovány případné připomínky. Školitel by chtěl ocenit značnou samostatnost doktorandky, která se velmi dobře zorientovala v prioritách tématu disertační práce a volila i správné další konzultanty, kteří ji pomáhali s tématy, které se vztahovaly bezprostředně k jejímu zájmu.

IV. Případné dotazy k obhajobě

Konkrétní dotazy na doktorandku nemám, určitě však vyloučím v průběhu diskuze k obhajobě.

V. Závěr

Vzhledem k výše uváděným skutečnostem, a také vzhledem k osobnímu přesvědčení o nutnosti prezentace vědního oboru veřejnosti a aplikace didaktických postupů řízených archeologem/odborníkem, považuji práci za vyhovující všem požadavkům na disertační práce. Předloženou disertační práci tedy předběžně klasifikuji, jako **prospěla**.

doc. PhDr. Miroslav Popelka, CSc.
Ústav pro archeologii FF UK

Praha, 5. 6. 20